

Een dankbare herinnering aan

HEIN VAN TRIER

echtgenoot van

Truus Diepstraten

geboren: 27 december 1930 te Gilze

overleden: 23 februari 1984 te Breda.

„Waakt en bidt: want gij kent dag
nog uur”.

Na twee grote hartaanvallen hebben we de laatste jaren wel met angst geleefd: voortdurend waren we ongerust dat Pa het weer eens zou krijgen. Maar dat de dag en uur zó dicht bij was, hebben we niet kunnen vermoeden.

Zelf was pa daar heel gerust over, want als je vroeg hoe het met hem ging, kreeg je altijd te horen: „goed”.

Pa was niet iemand die om medelijden vroeg en van te veel bezorgdheid moest hij niets weten.

We hebben pa leren kennen als 'n vader die zeer zorgzaam was voor zijn kinderen: overal hielp hij hen en regelde alles voor hen. Hij ging op 'n plagende manier altijd met zijn jongste dochter om en was heel bezorgd om de gezondheid van zijn oudste dochter. Even blij als zijn kinderen was hij toen ze werk kregen. Pa was 'n mens die er graag bij hoorde, die graag meedeed; iemand die hield van gezelligheid. Als er te feesten viel, leefde Hein helemaal op.

Ondanks zijn hart wilde hij persé voor halve dagen blijven werken: hij wilde erbij blijven horen en het gevoel hebben dat hij nog iets

nuttigs deed. Zijn vrije tijd vulde hij met alle boodschappen doen en 'smaandagsmiddags deed hij altijd zijn ronde voor de voetbalpoule, dat gaf hem afleiding en hij kwam ermee onder de mensen, iets wat hij graag deed. Elke zondagmorgen reed hij trouw met Frankie naar de bossen, om daar te genieten van Gods natuur. Hein is 'n mens geweest die doorzette, 'n echte doordouwer: wat hij voor had, deed hij ook; je kon op hem rekenen, als hij iets toegezegd had.

Gewoontegetrouw ging hij elke zaterdagavond naar de kerk: geloven hoorde bij z'n leven. Lourdes heeft grote indruk op hem gemaakt; daar wilde hij graag nog eens naar terug.

Zoals hij alles voor ons regelde, zó had hij ook net alles geregeld voor ons zilveren huwelijk in juli. Helaas, mogen we dat niet meer meemaken. Een van de laatste woorden van hem zijn: „mam, ik ben zo moe: ik ben helemaal op”. In het ziekenhuis heeft zijn hart het begeven.

„Hein, pa, bedankt voor je zorgen en liefde”.
H. Maria, Moeder van Altijddurende Bijstand,
bidt voor ons.

Allen die goed geweest zijn voor mijn lieve man en onze zorgzame pa, en nu met ons zwaar verlies meelevens, zijn wij dankbaar.

Truus van Trier-Diepstraten
Lian en Bart
Karin